

נועם השבת

424 אלול תשפ"ו

י"ל ביה"ק נתיבות תוב"א

פ"ד בס"ד

זמן אלול -

הפטרה: "קומי אורי" [שעה ט']

פרשת כי תבוא

24 סדר היום...

עצה לזכות בדין...

כתוב במדרש שמואל, כי בשעה שהאדם בא לפני בית דין של מעלה, הקדוש ברוך הוא רוצה כי האדם יסכים עם פסק הדין שיפסקו עליו, אך מאחר שאין אדם רואה חובה לעצמו, ועל כל עוון שיוכיחו לו שעשה, הוא ימצא הסברים למה לא מגיע לו להיענש.

לכן לפני שדנים את האדם, הקדוש ברוך הוא מלמד את האדם את כל דיני התורה. כעת הוא מבין לעומק את חומרת העוונות, ויודע מהו עונשם של כל החטאים. עכשיו מציגים לפניו מקרים שונים, וכביכול נותנים לו להכריע בהם את הדין; מה דינו של העובר עברה פלונית, מה עונשו של העושה חטא אלמוני, וכן הלאה.

האדם חורף את הדין בבטחה לאור הידע שרכש, ומכריע ללא הסוס לחובה כפי שלמד מן התורה שלמדוהו. ואז לאחר פסקי הדין, מראים לו כי אלו עברותיו ואלו חטאיו, ולמעשה הוא חרף את דינו במו פיו. כעת שוב אין בידו במה להצטדק, וכל שנותר לו הוא להצדיק עליו את הדין.

וכך נהג נתן הנביא, כאשר נשלח על ידי הקדוש ברוך הוא להוכיח את דוד המלך על מעשה בת שבע. הוא בא אליו בעקיפין, ומתחיל לספר לו על עשיר אשר גזל את כבשתו היחידה של העני. דוד שומע זאת, וייחר אף דוד באיש העשיר מאד, ויאמר אל נתן: חי ה' כי בן מות האיש העושה זאת, ואת הכבשה ישלם ארבעתים."

אז פונה אליו נתן הנביא באפן ישיר, ואומר לו: "אתה האיש!!!" לאחר שדוד המלך חרף את דינו, לא נותר לו במה להצטדק, והוא אכן מודה ואומר: "חטאתי להשם."

אולם, אומר הבעל שם טוב, אדם שמרבה לדון את הזולת לכף זכות, הרי כשיבקשו ממנו חוות דעת על מעשיו של השני, מיד ידון אותו לכף זכות כפי שהיה רגיל לדון בעולם הזה, וממילא גם אותו ידונו באותה מדה, ויש לו סיכוי גדול לצאת נקי בדין. **הרי לפנינו מליץ יושר שיוכל לזכות את האדם ביום הדין הגדול והנורא.**

להצלחה עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורי ורבי הצדיק רבי דוד ברונר זצ"ל ב"ר עמוס שליט"א תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמון

מאת הרב משה שניידר

חידוש בפרשה

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה" [כו-א']

אמר רבינו "אביר יעקב" אבוחצירא זצ"ל: אין "והיה" אלא לשון שמחה, והנה, כיצד אדם יכול לשמוח בעולם הזה? הרי אם יש לו מנה רוצה מאתיים, ואם יש לו 200 רוצה 400, כל ימי עני רעים, ואילו העשיר - מרבה נכסים מרבה דאגה, א"כ אין **לך אדם מאושר!**

אך דרך אחת יש לאושר, אחת ויחידה: "והיה", לשון שמחה, "כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה", אם תדע שהכל בידי שמיים, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו כמלוא נימה - אזי אין מקום לדאגה, ולא ליגון ולאנחה, וממילא **שורה השמחה!**

אביר יעקב וחבורת!

זמני שבת: כניסת שבת 18:37 צאת שבת 19:41 ר"ת 20:18

הזמנים לפי אופק נתיבות

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!! באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:

Sh606marom@gmail.com

הכל הולך אחר הראש...

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה" [כו-ב']

כשזוכה האדם לקדש את ראשיתו של היום לעבודת ה' יתברך, ביכולתו להיות סמוך ובטוח שכל מעשיו באותו יום יהיו לשם שמים. אולם, אם ראשיתו של היום עוברת על דברים של מה בכך, על קריאת עיתונים ופטפט בעלמא, עלולים גם תפילתו ולימודיו בהמשך היום להראות בהתאם.

אל ה"אמרי חיים" זצ"ל הגיע חסיד ותינה את צרתו: "רבי, מחשבות זרות מטרידות אותי בתפילתי ואיני מצליח להתגבר עליהן. מה אוכל לעשות כדי להינצל מהן?".

נענה ה"אמרי חיים" ואמר: "ראשית, מחובתנו לבחון מה הן המחשבות הזרות אודותיהן אתה שח. ראה נא, כשאדם קם לפנות בוקר, טובל במקוה וממהר ללמוד דף גמרא ולאחר מכן בשעה שהוא עומד להתפלל, באות לו מחשבות בתפילתו - הרי שהן מחשבות זרות.

אולם כאשר אדם קם בשבע בבוקר, יורד לתא הדואר, אוסף משם את העיתון ועובר עליו בעיון בתוספת כוס קפה, ולאחר מכן נוטל לו את התפילין ופוסע בניחותא לבית הכנסת לא לפני שפטפט על דא ועל הא עם כמה ממכריו... כשבאות לו מחשבות תוך כדי התפילה, אין הן מחשבות זרות כלל וכלל, אדרבא, התפילה שלו היא הזרה במערכת הזו..."

רק אדם ש"ולקחת מראשית", נוטל את הראש, שהוא ראש השנה, ראש חודש, ראש השבוע וראשית - ומקדשו לעבודת ה' ולשם שמים, הוא יזכה לכוון את ההמשך שכולו לעבודת ה' ועליו נאמר "החכם עיניו בראשו".

שעת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת מורי ורבי ר' דוד ב"ר עמוס זצ"ל, מיטלן בן רבקה, דוד חי בן דיאמנט, ר' ישיאל ב"ר שלמה חסיד הלוי שיער, יוסף בן רוח, דיאמנט דוד בן רחל, ברוך בן אסתר, שפחה בת דודג' מליצת, שושנה בת אסתר, יחזקאל בת ליב, יוסף בן איטה, שמואל בן משה, ר' דוב בן יהודית, דוד בן רחל, רות שיר בת נחמן, לאה בת אסתר באן, אברהם אביצ' בן מלטה, סימה בת יוכבד, אליהו שור בן חנה, חכם שלום מן בן תחמה, ר' ישישכר מאיר ב"ר יעקב הרבנית יהודית מאיר ב"ר יהושע הלוי מרג' פינסק בן אסתר מקסיס משה בן זאב ואפאי, נועה בת יהודיה ת.ג.צ.ב.ג. עם שאר נפטרי ישראל, אמון לזכר: יום ב' מרים, ר' בבאליאל בן מול טוב, יהונתן בן דיאמנט, רייסל בת דיאמנטה חיה בת נחמה בתיה, סילגילת בת מיינה בתחש"י אמון לזכר: יום בת ציון בת חנה מלכה, תקווה בת עמיה, רייסל בת רחל לויצ'בי שירי בן רות, משה בן שפחה, אברהם בן פאפי, יצחק בן פאפי, מאיר בן חיה ולתפלת: לאה בת אורח, שילה בן רחל, שילה בן לאה, מלצ'בי בן לאה, דוד חי בן לאה, רחל בת אסתר ורבי, אורח בת לאה ורבי.

ולתפלת ישראל בן ציפורה ורבי"ב וכל הקוראים, הממסים התורמים הקרים ובני משפחותיהם ברו"א!

לקבלת הציליון במייל: Sh606marom@gmail.com

ואלה המספטים

[העולם אומר] "לא על הכישרונות ראוי האדם לשבח -

אלא על אופן שימושו בהם!..."

שיאים ונפלאות

השקנאי...

עוף זה חי וניזון מדגים שהוא שולה מן הים. ארכו עד 1.80 מטרים ומוטות כנפיו 2.80 מטרים והוא מיטיב לעוף. כיצד הכין לו ה' יכולת לזוז והרי דגים הם מתחת למים והעוף עף על פני המים? אלא הוא טס מעל פני המים, בגובה נמוך ומאד וקרוב לשטח פני המים וכאשר רואה להקת דגים, הוא צולל במים ואוסף אותם.

בעופות אחרים אצבעות הרגליים מפרדות, אך אצל השקנאי כל האצבעות מאחזות בקרום שחיה, המקלה על שחיתו.

כיצד הוא עולה שוב מהמים בהם צלל? במים הוא מסגל להתרומם בזכות כיסי אוויר, מעין ספוג, שמתחת לעורו ויש קשר בין מערכת הנשימה שלו לחללי האוויר הללו. תופעה זו איננה בשאר העופות, והוא תזמון נפלא שהכין ה' למטרות פרנסת העוף הזה.

השקנאים הללו הם חברתיים זה לזה, לצורך הדיג הם שוחים בשורה חזיתית, מגרשים את הדגים לכיוון מי החוף [משם אין להם לאן להמלט] סוגרים עליהם ושולים אותם.

אוצר הפלאות

כל הקללות עתידות להפוך לברכות!!!

"שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתונות לאויביך ואין לך מושיע" מובא בספרים כי עתידות צ"ח הקללות שבפרשת כי תבוא להיהפך לברכות. כיצד? אמנם, **אומר החיד"א**, אם נהפוך את סדר הפסוק מן הסיפא לרישא, נראה היאך הופכת הקללה לברכה: "מושיע לך, ואין לאויביך נתונות צאנך, לך ישוב ולא מלפניך יגזול חמורך, ממנו תאכל, ולא לעיניך טבוח שורך".

חזק קצרו וקוּעַ

לארץ ישראל עולים!...

פעם הגיע אל ר' יחזקאל הלברשטאם זצ"ל יהודי עשיר מאוד בעל נכסים רבים אשר נפל מנכסיו ואמר לו: "רבי ברכני! פשטתי את הרגל ואני רוצה לברוח לארץ ישראל".

קם ר' יחזקאל מכסאו והחל צועק בקול גדול: "מה?!?! פשטתי את הרגל ואתה רוצה לברוח לארץ ישראל? לאמריקה בורחים אבל לארץ ישראל עולים!..."

חפש ברשי

בכמה שפות צריך לבאר את התורה???

ציור בפרשה...

"השְׂקִיפָה מִמַּעַן קוֹצֵץ מִן הַשֵּׁמֶץ וְזָרַק אֶת עֵינֶיךָ אֶת

יִשְׂרָאֵל וְאֵת הַאֲזִיקָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ כְּאֵשׁ עֲשֵׂת לְאֲזִיקוֹתֵינוּ אֲרֵץ צַדִּיק חַלְשׁ וְצַדִּיק... " [כו' - י"ו]

תשלום הגון על ביקור הרב...

סיפור לשבת!

"ברוך אתה בבואך" [כה"ו']

בברכה זו שיתברכו הבריות וישמחו בבואו של אדם לביתם התברך **רבי אברהם ענתבי זצ"ל, רבה של ארם צובא**, כפי שמובא בספר "**אבותינו סיפרו לנו**", וברגישותו ובטוב ליבו השכיל להשתמש בברכה זו לצורך הטבה ליהודי קשה יום מאנשי קהילתו.

הדבר ארע כאשר הילך לו באחד הימים ברחובה של עיר והנה לקראתו יהודי ממרר בכי.

"מה לך, רבי יהודי?", נפנה רבי אברהם ושאלו בדאגה.

"לויתי סכום גדול לסחור בו והפסדתי במסחרי" - שח לו היהודי - "המלוה תבע אותי לדין תורה וכעת יצאתי חייב בדיני... מה אעשה ואין בידי מאומה לשלם?".

הרב ברך אותו, התעניין בזהותו של המלוה וביקש ממנו לבוא אליו למחרת היום באותה שעה.

למחרת היום, מיד לאחר התפילה, ביקש הרב מבנו רבי יצחק זצ"ל ללוותו לביתו של העשיר המלוה. כשראה אותו העשיר ההדור בלבושו, מלווה על ידי בנו עומד בפתח ביתו לא היה קץ להתרגשותו.

"יכנס, כבוד הרב יכנס! ברוכים הבאים! איזו זכות וכבוד היא לי!".

"זכות? איזו זכות..." הפטיר הרב.

"זכות גדולה ועצומה", התלהב העשיר.

"מכיר אני את גוזמות הסוחרים", חייך הרב.

"באמת ובתמים" - הניח העשיר ידו על ליבו - כבוד עצום ורב הוא לי!".

כמה הוא שווה לך כבוד זה, שלוש מאות גרוש?".

"הרבה יותר!" קרא העשיר, "אני מעריך אותו באלף דינרים!".

"הבאמת ובתמים תדבר?", פקפק הרב.

"ודאי בהן צדק!".

"אם כך, הבא נא את שטר חוב של פלוני העני. הלא יודע אתה שמטה ידו ואין בידו לשלם את חובו!".

לשמע הדברים מיהר העשיר והביא את השטר ולגד עיניו קרעו הרב והניח את הקרעים בחיקו. "עכשיו", אמר, "ערוך נא את השולחן לפת שחרית ונצדיק את מחיר הביקור!..."

תוך דקות ספורות נערך שולחן כיד המלך, הרב ובנו הסבו לסעודה ובמהלכה השמיעו דברי תורה מאירים ורעיונות המושכים את הלב, בנוסף לברכות רבות שהמטיר הרב על ראשו של העשיר שלא הצליח להסתיר את אשורו.

כששב הרב לביתו כבר המתין לו העני. מיהר הרב, נתן את קרעי השטר בידיו וברך גם אותו בהצלחה מרובה.

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואתד תרגום!

